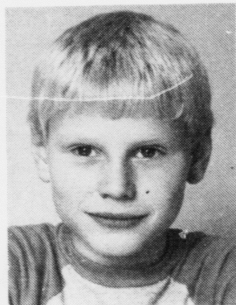

BARNA- SÍÐAN

Tór Verland Johansen,
ritstjóri

Kavahúsið

Soga eftir Hjordis Johansen

Ragnar og Tóra vaknaðu. Tey tímdu ikki upp, tey høvdu gloymt at tað var jólaaftan, men tað gjørdi einki, tí jólaaftans-dagur er altíð so langur. So kom mamman inn til teirra: »Nú — liggja tit her enn? skulu tit ikki upp?» segði hon: »Hava tit sleitt ikki hugt út gjøgnum vindeygad?» Nei, tað høvdu børnini ikki: »So haldi eg tit skuldu gjørt tað«, segði hon aftur.

Tá børnini sóu at tað var soooo nógvur kavi uttanfyri, mundu tey dottið um hvønnannan, so nógv skundaðu tey sær fyri at sleppa í klæðini. Ja tey ótu næstan ikki morgunmat. Tá bankaði uppá úthurðina. Tað vóru øll hini børnini, Jákup, Anja, Karin, Birgir, Sigird, Sámál, Johan, Gunrid, David, Gunnar og Stína. Øll somul í vøttum, jakkum og húgvum. Tey spurdu um Tóra og Ragnar komu út at skreiða. »Jú — vit koma beinanvegin!« sögdu tey og skundaðu sær at lata seg í.

Tá tey komu út, hildu øll at tað hevði verið nógv stuttligari at bygt eitt stórt kavahús. Tey so gjørdur. Tey rullaðu kavabollar, summi gjørdur smár og tey størru royndu at baksa teir stóru uppá pláss inni í túninum. Kavahúsið vaks. Tey vaksnu komu út at hyggja, tá børnini vóru við at vera liðug. Tey hildu at hetta var stuttligt, og fóru nú at hjálpa børnunum, at gera tak á húsið. Onnur gjørdur vindeygu og børnini gjørdur ein bonk inni í kavahúsinum, á bonkin lögdu tey sledurnar, so tey ikki skuldu bliva vát, tá tey skuldu sita. Pápi Tóru og Ragnar helt nú, at tað hevði verið so vakurt um vindeyguni høvdu rút. Hann fór oman til ta stóru frystu tjørnina. Har tók hann gler av. Við knívi skar hann rivur í kavavindeyguni, so at glerrútarir sótu fast, síðani kittaðu børnini teir við kava. Eitt teppi fingur tey frá onkrum foreldrum at heingja í hurðaupningin. Børnini fóru nú inn, men har var so myrkt. Tá kom mamman við tveimum jólaljósum, sum hon hevði sett í tvey sultu-toysgløs, so tað líkist lampum, og hon setti tey í vind-eygakarmin.

Tá børnini sótu inni í tí fina hugnaliga kavahúsinum, fóru tey at syngja, tað ljóðaði so vakurt, at tey vaksnu stóðu púra still og lurtaðu og tey hildu at nú vóru jólini komin, tað føldi man heilt inn í hjartað.

Børnini sungu, ljósini brunnur og glæman skein glitrandi út gjøgnum glervindeyguni — út í túnið.

Inni í kavahúsinum sótu øll børnini og høvdu tað gott, tey føldu at ein gleði vaks inni í teimum, ein gleði yvir at hava gjørt nakað felags og gott. Tey høvdu fingið at vita, at hetta var ein stórus partur av tí tey vaksnu kalla jólagleði.

GLEÐILIG JÓL

Gáta

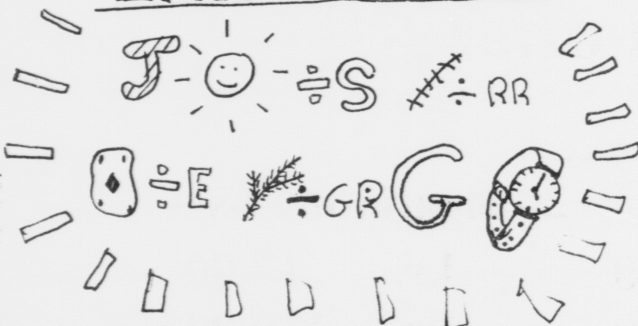
Hvat er tað fyri eitt dýr, sum hevur 2 eygu, sum ikki kunnu siggja, 2 oyru, sum ikki kunnu hoyra, 4 bein, sum ikki kunna flyta seg, men sum kunnu hoppa líka so høgt sum ein rakett?

Hepni vinnarin var Jóngerð Djurhuus á Argjum. Hon fær eina barnabók sendandi. Tillukku.

Loysið rebussin, og sendið svarið til Sosialin. So eru tit við í lutakastinum um eina føroyska barnabók.

1. REBUSSUR

Navn _____

Adressa _____

Til Barnasíðuna, Sosialurin, Postsmoga
76, 3800 Tórshavn